

Dbłość o detal jest ważna dla plastyki obrazu, bo wzmacnia jego emocjonalne znaczenie. Pomaga skoncentrować uwagę widza na czymś, co opowie o akcji, jej miejscu i czasie lub bohaterze, ze znacznie większą mocą niż jego słowa. Wyobraź sobie taką sytuację: bohater lub narrator pośredni w komentarzu mówi: „W domu jest bardzo zimno. Stara szkoła, w której gmina pozwoliła nam zamieszkać po pożarze domu, nie nadaje się na mieszkanie dla rodziny z dziesięciorgiem dzieci”. A teraz to samo, wyrażone obrazem. Obszerny hall, drzwi ledwo trzymające się na zawiasach, a przy nich półka na buty. Kamera wyłuskuje z tej przestrzeni detal – buciki dziewczęce, w których wnętrzu widać śnieg.

Co bardziej zadziała na twoją wyobraźnię?

Głębnię obrazu video można uzyskać przez odpowiednią kompozycję kadru. Pojawiły się już dawno na rynku kamery i monitory 3D, ale się nie przyjęły. Na razie więc ciągle jeszcze iluzję głębi stwarzasz na ekranie 2D za pomocą: światła, perspektywy i ruchu w głąb kadru, zachodzących na siebie planów, wzajemnych proporcji obiektu, zmiennej głębi ostrości oraz odbić i cieni. Poniżej zobaczysz serię kadrów ilustrujących sposoby, jak można tę trójwymiarowość osiągnąć. Pierwsze ze zdjęć z danej serii pokazuje zawsze obraz płaski, 2D. Kolejne pokazują, jak można stworzyć psychologiczne poczucie głębi i wielowymiarowości.

Kontury i bryły

3D + BUDOWANIE DRAMATYZMU